

פרשת במדבר – שבת קודש

ד (ט) וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר:

א ומליל יי, עם משה ולא־הרון למימר.

ב) נשא את־ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם:

ב קבילו, ית חשבון בני קהת, מגו, בני לוי לזרעיתיהן, לבית אבתההון.

ג) מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה כל־בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד:

ג מבר תלחין שנין ולעילא, ועד בן חמשים שנין כל דאתי, לחילא, למעבד עבדתא, במשכן זמנא.

ד) זאת עבדת בני־קהת באהל מועד קדש הקדשים:

ד דין פלחן בני קהת, במשכן זמנא קדש, קדשיא.

ה) ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסוֹבָה את ארון העדת:

ה וייעול אהרון ובנוהי, במטל משריתא, ויפרקון, ית פרכתא דפרסא; ויכסון בה ית, ארונא דסהדותא.

ו) ונתנו עליו כסוי תחש ופרשו בגד־כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו:

ו ויתנון עלוהי, חופאה דמשך ססגונא, ויפרסון לבוש גמיר תכלא, מלעילא; וישוון, אריחוהי.

ז) ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את־הקערת ואת־הכפת ואת־המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה:

ז ועל פתורא דלחים אפיא, ויפרסון לבוש תכלא, ויתנון עלוהי ית מגסיא וית בזכיא וית מכילתא, וית קסות נסוכא; ולחמא תדירא, עלוהי יהי.

ח) קערת וכפת קשות ומנקית המשכן־הנסך: הכסוי, לשון מסך, אשר יסך בהם:

ח ויפרסון עליוהון, לבוש צבע זהורי, ויכסון יתיה, בחופאה דמשך ססגונא; וישוון, ית אריחוהי.

ט) ולקחו | בגד תכלת וכסוי את־מנרת המאור ואת־נרתיה ואת־מלקחיה ואת־מחתתיה ואת כל־כלי שמנה אשר ישרתו־לה בהם:

ט ויכסון לבוש תכלא, ויכסון ית מנרתא דאנהורי וית בוצינהא, וית ציבתהא, וית מחתיתתא; וית כל מני שמושה, דישמשון לה בהון.

י) מלקחיה: כמין צבת שמושך בה את הפתילה לכל צד שירצה.מחתתיה: כמין כף קטנה ושוליה פשוטין ולא סגלגלים ואין לה מחצה לפניה, אלא מצדיה וחותה בה את דשן הנרות כשמיטיבן.נרתיה: לוצ"ש בלעז, שנותנים בהן השמן והפתילות:

י ויתנון יתה וית כל מנהא, לחופאה דמשך ססגונא; ויתנון, על אריחא.

יא) אל־מכסה עור תחש: (כלים לב) כמין מרצוף:

יא ועל מדבחא דדהבא, ויכסון לבוש תכלא, ויכסון יתיה, בחופאה דמשך ססגונא; וישוון, ית אריחוהי.

יב) ולקחו את־כל־כלי השרת אשר ישרתו־בם בפרש ונתנו אל־בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על־המוט:

יב ויכסון ית כל מני שמושא דישמשון בהון בקדשא, ויתנון ללבוש תכלא, ויכסון יתהון, בחופאה דמשך ססגונא; ויתנון, על אריחא.

יג) את־כל־כלי השרת אשר ישרתו־בם בקדש: בתוך המשכן שהוא קדש והן כלי הקטרת שמשרתין בהן במזבח הפנימי:

יג ויכסון, ית קטמא דמדבחא; ויפרסון עלוהי, לבוש ארגמן.

יד) ודשנו את־המזבח: מזבח הנחשת.ודשנו: יטלו את הדשן מעליו.ופרשו עליו בגד ארגמן: (יזמא כא) ואש ישרדה מן השמים רבוצה תחת הבגד כארי בשעת המסעות ואינה שורפתו, שהיו כופין עליה פסכתר (עירובין קד) של נחשת:

יז) ונתנו עליו את־כל־כליו אשר ישרתו עליו בהם את־המחתת את־המזלגת ואת־היעים ואת־המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו:

יז וישיצי אהרון ובנוהי לכסאה ית קדשא וית כל מני קדשא, במטל משריתא, ובתר פין ייעלון בני קהת למטל, ולא יקרבון לקדשא ולא ימותון; אלין מטול בני קהת, במשכן זמנא.

טז) וכלה אהרן ובניו לכסת את־הקדש ואת־כל־כלי הקדש בנסע המחנה ואחר־יכן יבאו בני־קהת לשאת ולא יגעו אל־הקדש ומתו אלה משא בני־קהת באהל מועד:

יח) לכסת את־הקדש: הארון והמזבח.ואת־כל־כלי הקדש: המנורה וכלי שרת.ומתו: שאם יגעו – חייבין מיתה בידי שמים:

יח לא תשיצון, ית שיבט זרעית קהת, מגו, ליזאי.

יט) ופקדת אלעזר | בן־אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל־המשכן וכל־אשר־בו בקדש ובכליו:

כ) ולא יבאו לראות כבלע את־הקדש ומתו:

יט ודמסיר לאלעזר בן אהרון כהנא, משחא דאנהרותא וקטרת בסמא, ומנחתא תדירא, ומשחא דרבותא: מסרת, כל משכנא וכל דביה, בקדשא, ובמנוהי.

כ) ולא יבאו לראות כבלע את־הקדש: לתוך נרתק שלו, כמו שפרשתי למעלה בפרשה זו, ופרשו עליו בגד פלוני וכסו אותו במכסה פלונית ובלוע שלו הוא כסויו:

כז) ולא ייעלון למחזי פד מכסן ית מני קדשא, ולא ימותון.

כח) ולא יבאו לראות כבלע את־הקדש: לתוך נרתק שלו, כמו שפרשתי למעלה בפרשה זו, ופרשו עליו בגד פלוני וכסו אותו במכסה פלונית ובלוע שלו הוא כסויו:

כז) וזאת | עשו להם והיו ולא ימתו בגשתם את־קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על־עבודתו ואל־משאו:

כח) וזאת | עשו להם והיו ולא ימתו בגשתם את־קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על־עבודתו ואל־משאו:

כט) וזאת | עשו להם והיו ולא ימתו בגשתם את־קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על־עבודתו ואל־משאו:

ל) וזאת | עשו להם והיו ולא ימתו בגשתם את־קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על־עבודתו ואל־משאו: